

	Mole tui Si valeas	dum spiritui et ei placeas	lasciva resistis, vos ambo peristis.
5	Ordo malus Pessima pax, At melior	neque vera salus, inimica, rapax, vigor interior,	nisi tu subigaris. ubi tu dominaris. quem molliter ur- ges.
	Si superet, Dormierat	si te maceret, — mors somnus erat —	victura resurges. vir diviciarum;
10	In manibus	nihil ex opibus,	loca sed tenebra- rum.
	Pane fluens, Dives inops:	pietate carens, tibi mors, tibi nox,	cui purpura, byssus; te sorbet abyssus.
	Pane carens Dives eris,	et tabe fluens, cum dormieris:	cur, Lazare, meres? quia celicus heres.

III. Epitaphium.

	Plangis homo Cum redeas,	migrare domo, ubi non timeas	quam scis ruituram; cladem nocituram.
	Plange magis, Morte luit,	quod in hisce plagis quia prima ruit	humana propago male suasa virago.
5	Nec reditus Nam graviter	nisi per gemitus, per mortis iter	illuc reparatur: quis non rapiatur?
	Distulerat, Si veniat,	non abstulerat qui percuciat	deus hanc Ezechiae, nec parcat Heliae.
	In Lazaro	rediviva caro,	num quid modo vi- vit?
10	In domino	quod habebat homo,	sibi mors repetivit.
	Quandoquidem Ut requies	patiemur idem, suprema quies	det gratia Christi, nobis sit et isti.

IV. Epitaphium.

	Quisquis ades, Pars cineris	qui morte cades, quia sum, quod eris,	sta! perlege! plora! pro me — precor, ora!
	Namque vides, Quos fatuos	quia nulla fides probat et vacuos	sit honoribus istis, dormicio tristis.